

Sikkerheden skal søges. Men medens der har været fremlagt Forslag fra Regjeringen til forskellige Løber og med enkelte Nuanceringer, men dog i det væsentlige ensartede Forslag, saa maa vi ogsaa erindre og forstaa den Tilstand, hvor vi nu ere og den Tilstand, som det ærede Medlem nævnte. Saa maa vi ogsaa forstaa og erindre, at uagtet disse Forslag er der i Virkeligheden Intet som helst gjort, og det, uagtet Erkjendelsen deraf, Erkjendelsen af, at der burde gjøres Noget, paa mange Maader har faaet sit Udtryk ogsaa her i dette Thing. Ser man hen til de Udtalelser, som ere fremkomne fra Folkethingets Flertals Side, saa er der ved mange Leiligheder anerkjendt Sandheder vedrørende vort Forsvarsvæsen, som vi Allesammen fuldt har kunnet slutte os til, og som har været stemmende med, hvad der har været udtalt fra Regjeringens Side, men desværre Konsekventerne af disse Sandheder have ingenstunde været tagne. Det har saaledes været anerkjendt i den første Betænkning som Folkethinget afgav. Det har deri været udtalt gennem Flertallets Betænkning, at naar vi bleve tvungne ind i en Forsvarskamp, saa maatte vi være fuldstændig paa det Reene med, at vi vilde være stillede overfor en Magt, som var os overlegen baade til Lands og til Vand; og det er anerkjendt, at det var vor Pligt at gjøre et saadant Angreb saa farligt som muligt, for derved at forhindre, at et saadant Angreb overhovedet lykkedes. Denne Udtalelse fra Folkethingets Flertals Side er netop det samme, som har dannet Grundanskuelsen i alle de af Regjeringen forelagte Forslag. Men desværre, der er ikke blevet gjort et eneste Skridt for i Overensstemmelse med disse Udtalelser i Flertallets Betænkning at styrke Afbenyttelsen af vort Lands geografiske Forhold til Gunst for Forsvaret. Det er anerkjendt af Flertallet i dets Betænkning, at vi kun ere i Stand til at kunne yde en effektiv Beskyttelse for en eneste af vore Provindser, nemlig for Sjælland, og det er anerkjendt, at man burde gjøre Alt for at styrke Forsvaret i første Linie ved at udvikle Flaaden og ved at sætte Hæren i Stand til at kunne være saa fri i sine Bevægelser, at den kunde møde en Fjende, som forsøger Landgang, paa selve Landgangstedet. Men uagtet dette er erkjendt, er der ikke gjort et eneste ekstraordinært Skridt til Flaadens Udvikling eller til at lette Hærens frie Bevægelser ved at give den Sikkerhed. Det er anerkjendt af dette Things Flertal i dets Betænkning, at naar Flaaden skulde have en Flaadestation ved Storebælt for overhovedet at kunne virke der, maatte en saadan Flaadestation ikke

alene være dækket saaledes, som det den Gang af Regjeringen var foreslaaet, ved Befæstningsarbejder mod Søfiden, men saaledes, som det blev forlangt af dette Things Flertal, ogsaa ved Befæstningsarbejder fra Landfiden. Men Konsekventen deraf, at, hvad der gjælder for en Flaadestation i Storebælt, ogsaa i større Grad maa gjælde om Flaadens Hovedstation i Kjøbenhavn, den Konsekvent har aldrig været taget. Endelig efter at mange Lovforslag have været behandlede paa forskellige Maade, saasom ved Afgivelsen af Betænkninger, saa anerkjendte Folkethinget, da det afgav sin Betænkning i 1883, at der i Folket raadede en kraftig Billie til at værne Landets Selvstændighed; men for at faae denne kraftige Billie frem, blev der ikke gjort Andet end gennem en motiveret Dagsorden at kalde paa en Regjering, der vilde gjøre Forsvarssagens Løsning til sin alvorlige Opgave. De Herrer kaldte paa en Regjering, der vilde gjøre Forsvarssagen til sin alvorlige Opgave. Kaldet blev hørt og blev besvaret, men ganske vist ikke paa den Maade, som de Herrer havde tænkt sig. Thi fra det Dieblif, at de to Things Uenighed hidførte, at der ikke var nogen Finantslov vedtaget i ensartet Skikkelse i begge Thing, og fra det Dieblif af, at der derved var paalaagt den nuværende Regjering et forøget moralsk og juridisk Ansvar, saa kom de Herrer til at staa lige overfor en Regjering og to militære Ministre, der toge Sagen saa alvorlig, at de have troet, at de vilde paatage sig et større Ansvar ved at forsømme, hvad de ansaa nødvendigt for Landets Forsvar, end ved at handle i Overensstemmelse med, hvad de ansaa for rigtigt. Derfor have de valgt det Sidste. Og lige overfor dette Faktum ville ærede Medlemmer endvidere se, at den Billie, der raader hos Folket til at værne Landet, har netop efter den Tid givet sig endnu stærkere Udslag i de gennem frivillige Bidrag fremkomne Midler. De ville dernæst ligeledes erindre, at hele den Situation, som for Tiden raader i Europa, jo vistnok er af en saadan Bestaafenhed, at ethvert Barn kan se, hvor fuld den er af Tordenstyer, og at vi maa regne det som den største Lykke, om ikke Krigenes Syn vil slaa ned over os. Men under saadanne Forhold er der, siger jeg, en mangesidig Opfordring for Thinget til virkelig at afsride til alvorlig Behandling af Forsvarsspørgsmaalet. Der er det almindelige Hensyn til Landets Sikkerhed, Vigtigheden af, at vort Forsvarsvæsen ordnes saaledes, at der kan være Udfigt til, at vi kunne naae det, som er det Al-